

کاتیک شیرازی خیزان تیکدهجیت... ژيان دهیته دۆزهخ ... بههرهوه مەرزانى

زۆرجاران مروف له بیئومییدی و له نیو گیژاوی خه مه یهك له دواى یه كه كانی ئەم ژيانه جه نجاله پیر هسه رته دا خۆزگه به مه رگ ده خوازیت و ئەسرینه كانی ده كاته هه توانی زامه قوله كانی ناخی بو

ئوهی كه میك كهف و كولی ناخی برینداری دابمركیئیته وه و به دارشتنی ئه و فرمیسه كه پیر به رائه تانهی ئه گهر بوته نها چه ند ساتیكى كورتیش بیئ ئازاره كانی ژيان له بیرى خۆی به ریته وه، وه لى خه مه كان هینده زۆرو چرن پیراناگه یین و نازانین کامیان و به چ شیوه یه كه گوزارشتیان لیبه كه یین

ئیهواره یه كه له گه ل مالئاوایی كردنی تیشكى هه تاو له زه وی، دواى شه ش سا ل له چاوه پوانی (هه بیهت و ره سول) (به فرین) هاته دونیا و ئومیدیكى گه وه ی به دل و دهروونی ئه و ژن و پیاوه به خشی كه چیتر هه ناسه ی ساردی بیمندالی هه لئه كیشن، به دواى ئه ویشدا خودای میهره بان ده رگای به خته وه ی له و ژن و پیاوه كرده وه و سى كورو كچیكى تر ماله كه یانیا ن رۆشه نتر كرده وه به لام ئه مانه هیه چیا ن

نه بوونه هۆی كه مكرده وه ی نازو خۆشه ویستی بو (به فرین) و بگه ره هه موو جارێك كه باوكی به سنگی خۆیه وه ده یكوشی و بوئی ده كردو كولمه كانی ده خسته نیو ده می ده یگوت: هه موو خیرو به ره كه تىكى ئەم ماله له تۆوه ده بینم چونكه به له داىك بوونی تۆ خودا ده رگای خیرو به ره كه تی لیكردینه وه و كه سیش نازانى خیر له چیدا یه.

به فرین هیشتا ته مه نی له (17) سا لآن تیپه ری نه كرده بوو به لام به رچاوی و ره فتاره جوانه كانی بوو بوونه جیگای سه رنج و چا و تیپیرینی هه ربۆیه له لایه ن خزمه كانیه وه چه ندین جار داواى كرابوو به لام باوكی هه موو جارێك ئه و داوا یانه ی ره تده كرده وه به بیانووی ئه وه ی كچه كه ی هیشتا منداله و ناتوانیت به باشی چاكه و خراپه ی خۆی له یه كتری جیا بكا ته وه، به لام خزمه كانی وازیا ن لینه ده هینا و به رده وام داوا كارییه كه یان دوو باره ده كرده وه، ئیهواره یه كه (جه میله) كه خوشكى ره سول بوو ته نها كورپىكى له دواى میرده كه ی بو به جیما بوو هاته ماله كه یان و داواى (به فرین) ی كرد بو كوره تاقانه كه ی، هه رچه نده باوكی (به فرین) وه كو هه موو ئه وانه ی پیشووتر داوا كه ی ئه ویشی ره تکرده وه به لام دواى دوو هه فته (جه میله) جارێكى تر گه راپیه وه مالى (ره سول) ی برابو پیی گوت: له م ماله ناچه ده ره وه تائه و گوله ی له ماله كه تدا یه پیم نه به خشی، به لام ئه مجاره یان به پیچه وانه ی هه موو جارانی پیشو (ره سول) وه ك ئه وه ی ده می به سترابیت رته ی له ده می نه هاته ده رى و دواى ماوه یه كه بیده نگى وه ك ئه وه ی بالیكى گرانی خسترابیته سه رشانی و ناچار بیت هه لى بگریت سه ریكى با دا و به نه رمییه كه وه گوتی: خیری پیوه بیت و دوارو ژیا ن باش بیت.

دواى كه متر له مانگیك له ماره برینیا ن ژیا نی هاوسه ری تی (به فرین و محمه د) ده ستی پیکرد، هه رچه نده له سه ره تا وه و تا دواى تیپه رپوونی سالیك به سه ر ژیا نی هاوسه ری تیا ندا وه ك دوو هاوسه ری به خته وه ر ژیا نیا ن به سه ر ده بردو یه كتری شیا ن به راده یه كى زور خۆشه و یست، به لام دواتر خۆشیه كان كوتاییا ن هات دواى ئه وه ی (جه میله) رۆژانه به پرته پرت و بۆله بۆل چه ندین جار هه ستی (به فرین) ی بریندار ده كردوو به كوره كه ی ده گوت: دارى بیبه رم بۆچییه؟ من هه موو هیوا و ئاواتم ئه وه بوو منداله كانی تۆ له با وه ش بگرم و بیانكوشم به سینگمه وه كه چی ئه وه سالیكه سالیك، من ده زانم ئه و مندالی نابیت با شتر وایه چاره یه كه له خۆت بكه ی بو ئه وه ی به وه جاغ كویری نه مریت، هه رچه نده (محمه د) چه ند

جاریک وه‌لامی دایکی دابوو و پێی گوتبوو: من تازه سالیکه ژنم هیناوه کێ ده‌لی ئه‌و قسانه‌ی تۆ ده‌یکه‌یت وایه به‌لام دایکی له‌سه‌ر ئه‌و ره‌فتاره‌ی خۆی به‌رده‌وام بوو به‌لام (به‌فرین) هه‌رچه‌نده به‌ته‌مه‌ن منداڵ بوو که‌چی ژنیکی ئاقل و ژیر بوو زوو زوو ئه‌و قسانه‌ی له‌بیر خۆی ده‌برده‌وه به‌تاییه‌تیش ئه‌و کاتانه‌ی می‌رده‌که‌ی دلنه‌وایی ده‌دایه‌وه، ئه‌و ره‌فتارانیه‌ی (جه‌میله) به‌رده‌وام بوو تا ئه‌و رۆژه‌ی داوای له (محهمه‌د) کرد که (به‌فرین) ته‌لاقبدا و ژنیکی تر بینیت، ئه‌مه ژیا‌نی (به‌فرین) ی خسته به‌رده‌م مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌وه چونکه شه‌وو رۆژ به‌ده‌م گریان‌ه‌وه بیری له‌داو رۆژو چاره‌نووسی خۆی ده‌کرده‌وه و نه‌یده‌زانی سه‌ره‌نجام به‌چی ده‌گات.

ئێواره‌یه‌ک که تاده‌هات خۆر به‌ره‌و ئاوابوون ده‌چوو، روناکی مائا‌وایی له‌زه‌وی ده‌کرد، (به‌فرین) یش هی‌دی هی‌دی هه‌وشه‌ی ماله‌که‌یانی پاک ده‌کرده‌وه، له‌په‌ر (جه‌میله) هاواری کردو گوتی: نایه‌لم هه‌فته‌یه‌کی تر ببات ئه‌و ماله‌ ئاوه‌دان ده‌که‌مه‌وه و ژن بۆ کوره‌که‌م دینم، (به‌فرین) به‌بیستنی ئه‌و قسه‌یه ئارامی له‌به‌ر برا‌و ده‌ستیکرد به‌گریان، دا‌ی که‌میک کابووسی‌کی ره‌ش به‌رۆکی گرت و ده‌به‌یه‌ک نه‌وتی کرد به‌خۆیدا و ئاگری له‌جه‌سته‌ی بی‌گونا‌هی خۆی به‌ردا به‌لام ده‌روو دراوسێکانیان زوو به‌فریای که‌وتن و ئاگره‌که‌یان کوژانده‌وه و به‌په‌له‌ گه‌یان‌دیان‌ه‌ نه‌خۆشخانه، دا‌ی (7) رۆژ مانه‌وه‌ی له‌نه‌خۆشخانه ته‌ندروستی به‌ره‌و باشی چوو دکتۆره‌کانیش موژده‌ی ئه‌وه‌یان پێبه‌خشی که‌سکی په‌ره و ته‌ندروستی کۆرپه‌که‌شی زۆر باشه، ئه‌مه زیاتر دلخۆشیی پێبه‌خشی و (محهمه‌د) یش به‌دارشتنی فرمی‌سکه‌کانیه‌وه ده‌ستی (ره‌سول) ی خالی ماچکردو به‌لێنی به‌هاوسه‌ره‌که‌یدا که‌هه‌موو ژیا‌نی بۆ به‌خته‌وه‌ری ئه‌و ته‌رخان ده‌کات و ئه‌گه‌ر دایکیشی به‌مه‌ رازی نه‌بیت ئه‌وا ده‌بی هه‌تا ماوه ژیا‌نی له‌ته‌نیا‌ییدا به‌سه‌ر به‌ریت، (جه‌میله) ش به‌شه‌رمه‌زارییه‌کی زۆره‌وه چه‌مایه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی پێلاوه‌کانی برا‌که‌ی ماچ بکات به‌لام ئه‌و ریگه‌ی پێنه‌دا و کوتی: ئه‌گه‌ر (به‌فرین) لیت ببوریت من هیچ له‌به‌ر دلێ نییه مادام که‌چه‌که‌م سه‌لامه‌ت بوو، (به‌فرین) دا‌ی ئه‌وه‌ی فرمی‌سکه‌کانی سپی گوتی: ئه‌وه‌ی چوو چوو هیوادارم له‌مه‌ودوا پووری راسته‌قینه‌م بێت. ١

Bahrawar_s@yahoo.com

تیبینی: ئه‌م بابته‌ له‌ژماره (181) ی رۆژنامه‌ی رزگاری بلاوده‌بیته‌وه